

Mărturisirea de Credință

O broșură nouă:

La standul de cărți, puteți cumpăra

„Mărturisirea de Credință” cu

numai 2 dolari

bucata. Fiecare familie trebuie s-o aibe. E de folos pentru studiul personal al Sfințelor Scripturi, pentru aprofundarea învățăturilor de bază din Cuvântul Sfânt, și pentru o mai bună pregătire a fiecărui credincios în mărturisirea Domnului Isus Hristos în fața altora.

Fiul unui conducător Hamas a trecut la creștinism

Când un misionar l-a invitat pe un tânăr palestinian din Ierusalim să ia parte la un studiu biblic, nu știa că vorbește cu fiul unuia dintre liderii Hamasului terorist. Patru ani mai târziu Masab Yousef (azi are 30 de ani) a făcut hotărârea cea mare și L-a mărturisit pe Domnul Isus ca Mântuitor. Astăzi, Yousef preferă să fie numit Iosif, și fiindcă trecerea la creștinism i-a atras ura tuturor palestinienilor, a fost nevoit să fugă în vest. Iată mărturia lui: „Să treci la creștinism și să renunți la tradiția musulmană, e ca și cum ți-ai jupui pielea de pe tine, e ca și cum renunți la tot ce ești. Nu mai ai nimic, nici familie, nici tată, nici mamă, nici prieteni, nici țară. Dar am hotărât să-L declar pe Hristos înainte de toate. Nu mi-e rușine, și cu orice preț, eu spun că sunt creștin!” (Ill. Bapt)

De la trezirea din 1907

Despre Coreea de Nord aflăm din ziare doar că vor să aibe bomba atomică, sau că liderul comunist Kim Jong Il e bolnav (ca și cum ar fi vreunul sănătos?!), că e țară săracă... Dar în Coreea se întâmplă și altceva.

În anul 1907 creștinii din Coreea au trăit una din cele mai mari treziri spirituale din Orient; s-au întors la Domnul mii de suflete. Unii istorici au numit vremea aceea Rusaliile Coreei, capitala țării, Pyonghiang, „Ierusalimul din Răsărit”.

În timpul dominației comuniste, dumnezeii Coreei au devenit Kim Il Seng (mort de 13 ani), și dictatorul de azi. Dar tinerii coreeni, care au avut bunici și străbunici creștini, încep să pună întrebări. Prind curaj. Învăță engleza, îi caută pe turiști și îi întreabă: „What is your name? What do you do, etc.” Cum te cheamă? De unde ești? Ce lucrezi? Și apoi, cu un ton șoptit, „Ești creștin?”

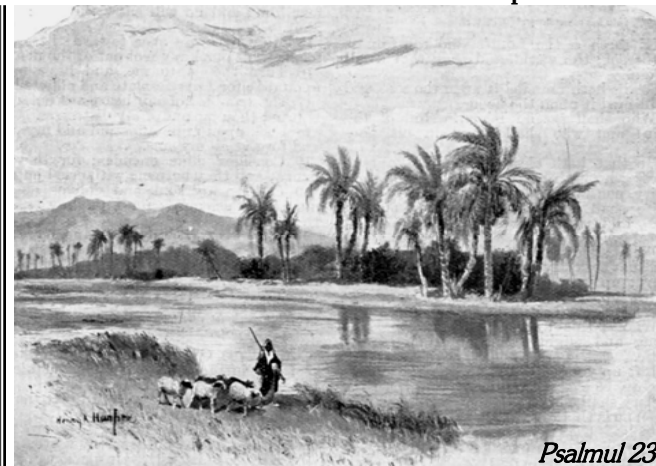
E un semn al vremii. Au trecut peste 100 de ani, dar trezirea din 1907 în Coreea încă nu s-a stins. Rugați-vă pentru tinerii din Coreea de Nord care-L caută pe Domnul!

O plantă care vindecă

La fiecare 30 de secunde un copil din Africa moare de malarie. Misionarii bapțiști din Cornul Africii (țărmlul de est, cu Etiopia, Somalia, Djibuti) au descoperit că cel mai simplu tratament este cu ceaiul din frunze de „artemisii”. Misionarii au distribuit anul acesta 2.500 de plante la 800 de familii de țărani africani. Cu plantele se deschid și ușile pentru vindecarea dată de Evanghelie.

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Buletin Duminical

Psalmul 23

La ape de odihnă

Păstorul cel bun ne duce la ape de odihnă. El cunoaște starea oilor din turmă, și nu ne lasă în amenințările dușmanului. El ne duce la ape de odihnă, fiindcă acolo vrea să ne înviorze sufletele, acolo ne dă binecuvântare și pace.

1. Apa liniștitoare a Cuvântului sfânt. Am vorbit zilele trecute cu cineva care era foarte tulburat și necăjit. Și-mi spunea trist:

— Cum să nu fi tulburat, frate? Băncile cele mai mari dau faliment, fabricile din Detroit și Cleveland se închid; în Houston uraganul lasă lumea fără curent; China ne trimite lapte otrăvit; și singura soluție a politicianilor este Obama. E de speriat. Vai de capul nostru!

Am râs (deși nu e de râs), și i-am spus:

— Dar îți aduci aminte că Cineva a zis că are grijă de noi, că nu ne părăsește niciodată? Mai scrie în Carte că vor veni vremuri grele, dar să nu ne înspăimântăm? Și versetul nostru de aur din anul acesta spune că Domnul Însuși va merge înaintea noastră, că va fi cu noi, că nu ne va părăsi și nu ne va lăsa! Eh, frate, ce mai vrei? Dacă Domnul e cu noi, atunci să fim liniștiți.

Mi-a zis și el zâmbind: „Bine e, bine e în Domnul!”

2. Apa odihnitoare a părtașiei în har. Există ceva miraculos în părtașia Bisericii lui Hristos Domnul, ceva de rai, ceva inexplicabil, ceva ca un parfum de Cer, ca un medicament pentru bolile inimii. Păstorul cel bun ne duce la

ape de odihnă. Avem nevoie de aceste ape sfinte. Apostolul Pavel scria corintenilor despre câțiva credincioși care l-au vizitat, și „i-au răcorit duhul” (I Cor. 16:18), și despre Tit că a simțit o înviore în mijlocul bisericii, ca o „răcorire” de har și binecuvântare după o zi de arșiță toridă, obositoare (2 Cor. 7:13).

Unii se întreabă, cum de reușeau credincioșii din biserică primară să stea așa mult la adunare? La Troa, apostolul Pavel și-a lungit predica până pe la miezul nopții. Și știm că era în ziua de duminică (Fapte 20:7), zi care pe vremea aceea era o zi lucrătoare, și a doua zi era tot zi lucrătoare. Totuși frații noștri din primul veac nu se săturau să stea la adunare. Se bucurau să fie împreună. Erau la ape de odihnă.

N-ați văzut pe unii cum se frământă câteodată pentru că după ceasul lor s-a lungit serviciul divin prea mult? M-am mirat la ultima Convenție că toate serviciile divine au ținut peste patru ore, și totuși am mai fi stat împreună. N-a plecat nimeni. Și unii chiar ne-au spus că ar mai fi stat câteva ore. Harul nu se măsoară cu lingurița minutelor.

3. Apa mângâietoare a păcii Duhului Sfânt. La apele acestea de odihnă sufletul nostru simte că e atins de o pace inexplicabilă și o bucurie fără seamăn. Când Duhul Sfânt inundă viețile noastre, simțim căldura îmbrățișării lui Dumnezeu.

Duhul ne cunoaște atât de bine! Când am căzut, ne ridică, ne toarnă ulei pe răni, ni le leagă să nu se infecteze, și ne lasă să ne odihnim lângă apele păcii. E adevărat, există și alte ape, ape de tulburare, de necazuri, de frământări ale firii. Dar Păstorul cel bun are pentru noi ape de odihnă.

Iar Sfânta Scriptură se încheie cu o chemare pe care o face Duhul împreună cu Biserica: „Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!” (Apoc. 22:17). Vino și tu la apele de odihnă, lângă Păstorul cel bun!

Mântuirea

Mântuirea minunată
N-ai s-o cumperi niciodată,
Cu argint și bani și plată...
Nu te frământa-n zadar:
Dumnezeu o dă în dar,
Prin credință și prin har,
Fără plată.

Banii îți ajută-n viață
Ca să cumperi de la piață
Ceapă, morcovi și verdeață...
Dar oricât ai să socoți,
Mântuirea ta cu zloți,
Să o cumperi n-ai să poți
Ca la piață.

Mântuirea o obține
Chiar din Măinile divine
Fără plată orișicine...

E un dar, și daru-i dat,
Nu poate fi cumpărat;
Dumnezeu l-a achitat
Pentru tine.

Câtă vreme se mai poate,
Vino la Golgota, frate,
Ieși din poște și păcate!
Dumnezeu ți-a dăruit
Harul slavei gratuit;
Prin Isus ești mântuit
De la moarte. (V.P.)

Comunicări

■ În duminica trecută ne-am bucurat să avem cu noi ca musafiri:

- fr. Nicu Stremțan, păstor din Tg. Mureș, care ne-a salutată și a avut un cuvânt din partea Domnului. Familia Stremțan se află în America, Aurora, pentru un tratament special de care fiul lor are nevoie.

- sora Nădăban, în drum spre Houston, Texas, mama fratelui Dr. Ghiță Nădăban, care s-a mutat aici și lucrează la un spital din Wisconsin.

- Cătălin Ciubat, din Atlanta (originar din Galați), care ne-a prezentat serviciile de la „N-Touch-TV” cu programe românești prin satelit în America.

- familia Avram și Veronica Popa, din Cleveland, împreună cu fiica Anca, și Ligia și Betuel Teodosiu, din Nashville.

- Laura Clintoc, din New Jersey.

Bonavii noștri:

Rugați-vă pentru cei care trec prin suferință și boli: George Bahnean (operat în săptămâna trecută la rotula genunchiului, este acasă); Ioana Selagea (acasă); Puiu Sezonov (acasă); Sârb Sofia

(azil); Nițu Ana (acasă); Adrian Gașpar (Masonic Hospital); Daniela Arcan (Atlanta); Maria Burcă (Florida); Silvia Terniceru (Ohio); Hortensia Popovici (Atlanta); Eva Bodea (acasă); Lucreția Sava (azil).

Nanette și Robin au fost în China

Surorile Nanette și Robin, membre în Biserica Baptistă din Harrisburg, Illinois, au simțit chemarea să meargă în China cu ocazia Olimpiadei din vara aceasta. Când au auzit că Societatea Surorilor din Convenția Baptistă de Sud organizează un grup de misiune, s-au înscris și ele. În grupul acesta au făcut parte 180 de femei, care au împărțit tractate creștine după cum au putut (posibilități destul de limitate, din cauza restricțiilor guvernului). Li s-a făcut un instructaj chiar să nu folosească cuvinte periculoase ca: rugăciune, Dumnezeu, Evanghelie, etc, nici chiar în camerele unde dormeau, fiindcă erau ascultate. Dar Nanette a avut succes: Nanette e blondă, cu părul auriu ca soarele; și în China toți au părul negru. Oriunde mergea se adunau copiii în jurul ei să-i atingă părul. Și prin traducătoare le spunea: „Așa m-a făcut Dumnezeu” Și ei făceau ochii mari. Iar unii repetau mirați: „Dumnezeu?”

De la nunta din sâmbăta trecută